

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: O. T., narozený dne x
státní příslušností x
zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie
žalovanému: sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2023 č. j. CPR-26100-3/ČJ-2023-930310-V234

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. KRPA-215515-15/ČJ-2023-000022 ze dne 22. 6. 2023. Tímto rozhodnutím bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce

1 roku. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy cizinec vycestuje z území členských států Evropské unie. Současně byla podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie do 20 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

2. Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nepřiměřeně tvrdé stran určení doby zákazu vstupu na území členských států Evropské unie. Měl za to, že byla nedostatečně zohledněna skutečnost, že vůči němu nejsou evidovány žádné negativní poznatky, přičemž řešená protiprávnost je jeho historicky prvním pochybením, ke kterému se doznal a poskytl tak správnímu orgánu usvědčující důkaz. Domníval se tedy, že přispěl k objasnění skutečného stavu věci, čímž prokázal sebereflexi, pro kterou je vůči němu možné působit mírnějším a výchovnějším způsobem, a to cestou vyhoštění v délce 6 měsíců. Poukázal na to, že z napadeného rozhodnutí uvedené polehčující okolnosti nikterak nevyplývají, neboť rozhodnutí se omezuje pouze na konstatování závěrů úředního záznamu o kontrole uskutečněné na staveništi, který s ohledem na povahu úředního záznamu není důkazním prostředkem.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a spisový materiál, kde je možné najít reakci na veškeré žalobní námitky, které žalovaný považuje za nedůvodné. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č. j. KRPA-215515-1/ČJ-2023-000022-ZAM ze dne 21. 6. 2023, podkladové materiály č. j. KRPA-215515-/ČJ-2023-000022, oznámení o zahájení správního řízení č. j. KRPA-215515-9/ČJ-2023-000022-ZAM ze dne 21. 6. 2023, protokol o výsledku účastníka správního řízení č. j. KRPA-215515-10/ČJ-2023-000022-ZAM ze dne 21. 6. 2023, závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR ev. č. ZS56148 ze dne 22. 6. 2023, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-215515-15/ČJ-2023-000022-ZAM ze dne 22. 6. 2023, odvolání žalobce ze dne 25. 6. 2023, žalobou napadené rozhodnutí č. j. CPR-26100-3/ČJ-2023-930310-V234 ze dne 14. 8. 2023.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 21. 6. 2023 v čase od 8:45 do 9:45 hod. byla uskutečněna „Pobyťová akce Alois“ v rámci které byla prováděna pobytová kontrola. Tato pobytová kontrola byla zaměřena na kontrolu cizinců, kteří jsou na území hl. m. Prahy zaměstnání bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo provozují dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu a také na pátrání po hledaných osobách a odcizených věcech. Kontrola byla provedena na adrese křížení ulic Líbalova a Horynova Praha 4 - Opatov, a to

v prostorách oploceného areálu staveniště projektu bytových domů OPATOV II. Zhotovitelem stavby je společnost Metrostav a. s. Zde byl při stavbě základů stavby bytového domu (při výkonu pracovní činnosti pomocných stavebních prací) kontrolován cizinec, který byl ztotožněn jako žalobce. Žalobce byl kontrolován přímo při výkonu pomocných stavebních prací jako dělník, kdy i on sám přiznal, že tuto práci vykonává. V prostorách stavby měl uložené své osobní věci v uzamykatelné šatně. Během kontroly měl na sobě modré džínny zašpiněné od práce na stavbě, šedé triko s dlouhým rukávem, na hlavě měl žlutou pracovní helmu a přes své oblečení oranžovou reflexní vestu. Žalobce nebyl schopen předložit doklady, které by jej opravňovaly k výkonu práce či výdělečné činnosti na území České republiky. Uvedl, že na území České republiky vstoupil dne 14. 6. 2023 a od té doby z něj nevycestoval. Na místě bylo zjištěno, že žalobce by měl vykonávat pracovní činnost pro společnost TAIUSI s. r. o. Na základě uvedených skutečností vzniklo podezření, že žalobce vykonával pracovní činnost na území České republiky, aniž by k tomu byl oprávněn.

8. Při výsledku účastníka správního řízení dne 21. 6. 2023 žalobce uvedl, že z Uzbekistánu vycestoval dne 5. 11. 2022 do Polska. Cestoval s platným cestovním dokladem a polským vízem, měl v úmyslu na území pracovat. Na území Polska pobýval do května 2023 a dne 15. 5. 2023 přicestoval na území České republiky. Cestoval za přáteli, ale jelikož mu došly peníze, tak začal pracovat na stavbě. Před příjezdem do České republiky pracoval v Polsku v továrně na nábytek jako dělník ve výrobě, ale měl tam malý plat, tak odjel do České republiky. Byl si vědom skutečnosti, že na udělené vízum mohl pracovat pouze v Polsku. Práci v České republice, při které byl kontrolován policií, si našel přes internet a nastoupil do práce tentýž den, ve kterém proběhla kontrola pracoviště. Žádnou pracovní smlouvu nikdy nepodepsal, měl pracovat pouze jeden den. Nebyl si vědom žádné překážky ve vycestování a plánoval vycestovat dobrovolně.
9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
10. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.*
11. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
12. Dle městského soudu bylo v posuzovaném případě spolehlivě prokázáno, že žalobce se dopustil protiprávního jednání, které naplňuje skutkovou podstatu ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců. Výše uvedené závěry jsou jednak podloženy úředním záznamem č. j. KRPA-215515-1/ČJ-2023-000022-ZAM ze dne 21. 6. 2023 a také výpovědí

samotného žalobce, která je zaznamenána v protokolu o výsledku účastníka správního řízení č. j. KRPA-215515-10/ČJ-2023-000022-ZAM ze dne 21. 6. 2023. Z obou výše uvedených dokumentů vyplývá, že žalobce si byl vědom toho, že na území České republiky není oprávněn pracovat, ale přesto tak činil na staveništi projektu bytových domů OPATOV II., kde byla zhotovitelem stavby společnost Metrostav a. s. Sám žalobce pak při výsledku účastníka správního řízení uvedl, že práci si vyhledal na internetu a v zaměstnání se ho ujal mistr, a poté začal pracovat. Zásadní informací vyplývající z výsledku žalobce je, že tento si byl vědom, že jeho vízum mu umožňuje pracovat pouze na území Polska. Dle soudu tak není pochyb o tom, že žalobce vykonával na území České republiky práci bez řádného povolení, protože žalobce toto sám potvrdil během svého výsledku ve správním řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce svou věrohodnou výpověď potvrdil skutečnosti uvedené v úředním záznamu č. j. KRPA-215515-1/ČJ-2023-000022-ZAM ze dne 21. 6. 2023, tak má zdejší soud za to, že v posuzovaném případě tyto dvě listiny společně dokládají závěr, že žalobce vykonával nelegální práci. Součástí spisového materiálu je také fotografie, která zachycuje žalobce na staveništi projektu bytových domů OPATOV II. v pracovním oděvu, což je plně v souladu s obsahem úředního záznamu. Pro účely správního řízení tedy bylo možné použít úřední záznam jako jeden z důkazů, neboť skutkový závěr nespočíval pouze na tomto jediném důkazu.

13. S žalobcem také nelze souhlasit v tom, že by správní orgány nepřihlédly k polehčujícím okolnostem a nezahrnuly je do odůvodnění svých rozhodnutí. Žalovaný na str. 3 svého rozhodnutí uvádí, že: *„Při stanovení této doby bylo správním orgánem přihlédnuto jednak k přitěžujícím okolnostem, které spočívají v tom, že účastník řízení nerespektuje právní normy ČR, neboť zde pracuje bez povolení k zaměstnání, kdy cílem jeho cesty do ČR je výdělek peněz, a to bez toho, aby účastník řízení činil jakékoliv kroky k legalizaci výkonu pracovní činnosti v ČR. Raději přistoupil k tomu, že bez povolení k zaměstnání bude pracovat po stavbách, čímž obejde právní normy ČR. Kdyby nebyl kontrolován při pobytové kontrole zcela jistě by pokračoval ve svém protiprávním jednání spočívajícím v tom, že v ČR pracuje bez povolení k zaměstnání. Dále po příjezdu do ČR svůj pobyt do 3 dnů nenahlásil policii, nedisponuje zdravotním pojištěním. Stejně tak bylo přihlédnuto i k polehčujícím okolnostem spočívajících v tom, že účastník řízení se správním orgánem spolupracuje a k protiprávnímu jednání se doznal.“* Dle soudu je tedy z žalobou napadeného rozhodnutí zjevné, že žalovaný zohlednil jak polehčující, tak přitěžující okolnosti, a poté se ztotožnil s dobou, po kterou žalobci není umožněn vstup na území Evropské unie, kterou stanovil správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí.
14. Soud konstatuje, že je na uvážení správního orgánu, jak dlouhou dobu, s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, pro správní vyhoštění v rámci zákonného rozpětí stanoví. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 Azs 181/2016 - 41, uvedl, že: *„Otázka stanovení doby, po kterou není umožněn cizinci vstup na území, je plně v diskreční pravomoci správního orgánu. Závisí-li rozhodnutí správního orgánu na správním uvážení, soudy ve správním soudnictví přezkoumávají pouze to, zda správní orgán při svém rozhodování nepřekročil meze správního uvážení, tj. „samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, čj. 3 Azs 12/2003 - 38). Úkolem soudu tedy není nahradit správní orgán v jeho kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 A 139/2002 - 46).“*

15. Městský soud v Praze neshledal, že by napadené rozhodnutí včetně délky uloženého správního vyhoštění bylo nepřiměřené závažnosti protiprávního jednání žalobce. Žalovaný vzal v úvahu jak jeho délku, tak jeho závažnost. Za této situace správní orgány obou stupňů vyhodnotily nelegální pobyt žalobce odpovídajícím způsobem, stanovená délka doby správního vyhoštění žalobce v rozsahu 1 roku je s přihlédnutím ke všem individuálním skutečnostem adekvátní. Žalobci bylo uloženo správní vyhoštění v délce 1 roku, tedy v dolní polovině zákonem stanovené sazby. Správní orgány tedy nepochybně zohlednily výše uvedené polehčující okolnosti případu žalobce svědčící v jeho prospěch, neboť přistoupily k uložení správního vyhoštění v délce 1 roku, a nikoli v jeho vyšší sazbě i přesto, že žalobce vědomě vykonával nelegální práci v České republice.
16. Zdejší soud ve shodě s žalovaným dobu 1 roku, po kterou žalobci není umožněn vstup na území Evropské unie, nepovažuje za nepřiměřenou či excesivní, byly zváženy individuální okolnosti daného případu a tato doba není v rozporu ani s obdobnou rozhodovací praxí, viz například rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 33 A 72/2020 – 53 ze dne 16. 2. 2021 (žalobkyni taktéž uděleno správní vyhoštění v délce 1 roku za jeden den výkonu práce bez patřičného povolení), nebo rozsudky Městského soudu v Praze č. j. 4 A 14/2023– 17 ze dne 22. 6. 2023 (žalobkyni uděleno správní vyhoštění v délce 1 roku za jeden den výkonu práce bez patřičného povolení) či rozsudku č. j. 16 A 50/2021 – 37 ze dne 25. 2. 2022 (žalobci bylo uděleno správní vyhoštění v délce dvanácti měsíců za sedmidenní výkon nelegální práce).
17. Ke zjištěnému skutkovému stavu Městský soud v Praze konstatuje, že za účelem zjištění skutečného stavu věci správní orgány shromáždily potřebné podklady, zejména provedly výslech žalobce, vyžádaly si závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR k otázce možnosti vycestování žalobce do země jeho původu. Žalobci bylo umožněno uvést všechny podstatné informace týkající se okolností jeho cesty do České republiky, jeho pobytu a zaměstnání na zdejším území, realizace jeho soukromého a rodinného života, jak na území České republiky, tak na území Uzbekistánu. Dle soudu byl skutkový stav zjištěn dostatečným způsobem nezbytným pro vydání napadeného rozhodnutí.
18. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně